

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie przewidując organu dochodzeniowego, który jest niezależny z punktu widzenia swojej organizacji, swojej struktury prawnej i podejmowania przezeń decyzji od którejkolwiek ze stron, której interesy mogłyby stać w sprzeczności z powierzonym mu zadaniem, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 8 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/18/WE ⁽¹⁾ ustanawiającej podstawowe zasady regulujące dochodzenia w sprawach wypadków w sektorze transportu morskiego i zmieniającej dyrektywę Rady 1999/35/WE oraz dyrektywę 2002/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;
- obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2009/18/WE państwa członkowskie zapewniają prowadzenie dochodzeń w sprawie bezpieczeństwa w przedmiocie bardzo poważnych wypadków morskich pod nadzorem bezstronnego stałego organu dochodzeniowego. Aby dochodzenie w sprawie bezpieczeństwa było prowadzone w sposób wolny od uprzedzeń, art. 8 ust. 1 wymaga, aby organ dochodzeniowy był niezależny z punktu widzenia swojej organizacji, swojej struktury prawnej i podejmowania przezeń decyzji od którejkolwiek ze stron, której interesy mogłyby stać w sprzeczności z powierzonym mu zadaniem.

Komisja uważa, że komisja śledcza ds. badania wypadków morskich (Marine Casualty Investigation Board) utworzona przez Irlandię nie spełnia tego wymogu z tego względu, że dwóch z pięciu jej członków pełni także ogólne obowiązki regulacyjne i wykonawcze związane z bezpieczeństwem morskim statków pływających pod banderą irlandzką oraz z kontrolą bezpieczeństwa na wodach irlandzkich.

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 131, s. 114.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 28 marca 2019 r. — T-Systems Magyarország Zrt. i in./Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság i in.

(Sprawa C-263/19)

(2019/C 206/37)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: T-Systems Magyarország Zrt., BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság

Strona przeciwna: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság, BKK Budapesti Közlekedési Központ Zrt., T-Systems Magyarországi Zrt.

Interwenient: Közbeszerzési Hatóság Elnöke

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 41 ust. 1 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także motywy 10, 29, 107, 109 i 111 oraz art. 1 ust. 2 i art. 72 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych oraz uchylającej dyrektywę 2004/18/WE⁽¹⁾ sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisu krajowego lub praktyki dotyczącej wykładni i stosowania tego przepisu, które, biorąc pod uwagę umowny stosunek prawny między umawiającymi się stronami, stanowią, że naruszenia z tytułu bezprawnego zaniechania przeprowadzenia postępowania przetargowego (z naruszeniem przepisów regulujących zmiany umów) oraz z tytułu nieprzestrzegania przepisów regulujących zmiany w umowach dopuszcza się nie tylko instytucja zamawiająca, ale również wykonawca, który zawarł z nią umowę, na tej podstawie, że niezgodna z prawem zmiana umów wymaga wspólnego działania stron[?]
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, biorąc pod uwagę postanowienia art. 41 ust. 1 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także motywy 10, 29, 107, 109 i 111 oraz art. 1 ust. 2 i art. 72 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych oraz uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, czy motywy 19, 20 i 21 dyrektywy 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych⁽²⁾, a także art. 2 ust. 2 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane⁽³⁾ oraz dyrektywy Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującej przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji⁽⁴⁾, sprzeciwiają się obowiązywaniu przepisu krajowemu lub praktyki dotyczącej wykładni i stosowania tego przepisu, które pozwalają na zastosowanie kary (grzywny) — innej niż skrócenie okresu obowiązywania umowy — z tytułu niezgodnego z prawem zaniechania przeprowadzenia postępowania przetargowego oraz nieprzestrzegania przepisów dotyczących zmiany umów również w stosunku do wykonawcy, który zawiera umowę z instytucją zamawiającą[?]
- 3) W wypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na dwa pierwsze pytania sąd odsyłający zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem o udzielenie mu wskazówek co do tego, czy w celu określenia wysokości kary (grzywny) wystarczająca jest okoliczność istnienia umownego stosunku prawnego między stronami, bez konieczności badania działania i wkładu stron, które doprowadziły do zmiany umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 94, s. 65.

⁽²⁾ Dz.U. 2007, L 335, s. 31.

⁽³⁾ Dz.U. 1989, L 395, s. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. 1992, L 76, s. 14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 29 marca 2019 r. — Recorded Artists Actors Performers Ltd/Phonographic Performance (Ireland) Ltd; Minister for Jobs Enterprise and Innovation; Ireland; Attorney General

(Sprawa C-265/19)

(2019/C 206/38)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Ireland)